

TAYFUR ATA SÖKMEN İLKOKULU

OKUL VE UYUM

Okul öncesi-ilkokul döneminde çocuk çevreye uyum sağlamaya ve içinde yaşadığı toplumla bütünleşmeye çalışmaktadır. Çocuğun bedensel zihinsel, duygusal ve toplumsal gelişiminin süratli olduğu, karakter ve kişilik yapısının şekillenmeye başladığı dönemdir. Çocuk bu dönemde sosyal, duygusal, dil, bilişsel ve psikomotor becerilerini çevresindeki yetişkinlerle ve yaşlılarıyla etkileşime girerek kazanmaktadır.

Okul öncesi-ilkokul çocukta en sık şikayet konusu olan sorunlardan bazıları şöyle sıralanabilir: Okul fobisi, aşırı hareketlilik veya çekingenlik, içinde bulunduğu durumla baş edip edemeyeceğine dair hissedilen kaygı... Bu sorunların her birini ele alıp, nedenlerini keşfetme, nedenleri ve

sorunları gidermek, aile ve okul öncesi eğitim kurumunun işbirliği halinde yapacağı görevlerdir.

Okula Uyum Sürecinde Öğretmenler ne yapabilirler?

Öğretmenlerin sağlayabileceği en büyük destek, oryantasyon sürecine katkıda bulunmak. Çocuğun ebeveyninden aşamalı olarak ayrılması konusunda esneklik sağlayabilmeli. Bunun dışında, her çocuğun sürece uyum sağlama zamanının farklı olacağını bilerek, belirli sınırlar içerisinde bir miktar alışma süresi belirlemek önemli nokta.

Okula Uyum Sürecinde Anne ve Babalar Ne Yapabilirler?

Anne ve babalar öncelikle kendilerinin de bir uyum süreci içerisinde olacaklarını unutmamalıdır. Bazı bakım verenler, çocuklarıyla daha iç içe geçmiş bir ilişki kurabiliyorlar. Böyle bir sistem içerisinde büyüyen çocuğun, ev dışındaki durumlara uyum sağlaması biraz daha zor olabiliyor. Benzer şekilde bu sistemde, söz konusu bakım verenin de çocuğundan o okulda olduğu süre içerisinde uzak kalması onun açısından da zor olabiliyor. Buradaki kaygıyı sağlıklı yönetmek, ihtiyaç halinde bir uzmandan destek almak yine çocuğu büyük bir yükten kurtaracaktır.

Okula Uyum sürecinde Yapılabilecekler:

- Çocuğun krizlerine ilgi göstermemek, bunlara ilgisiz davranmak, onu ele alırken sakin olmak.
- Çocuk olumlu davranışlarda bulunduğu anda, ona ilgi göstermek ve onu ödüllendirmek.
- Çocuğun krizlerinden ürkmemek ve ona aciz görünmemek.
- Çocuğun üstüne fazla düşmemek

-Çocuğu sürekli "yapma" uyarısı ile kısıtlamamak, ancak belli kuralları koymak.

-Çocukla sabırlı ve kararlı davranmak, iyi bir diyalog kurmanın yollarını aramak.

-Çocuğun olumsuz davranışlarının altında yatan duyguları keşfetmek.

-Çocuğu zevk alıyorsa, su, resim ve boyama faaliyetlerine yönlendirmek, bu faaliyetlerde duygularını dışa vurmasını sağlamak, yaptığı eserleri inceleyerek onu tanımaya çalışmak.

-Çocuğu tanıyarak yönlendirmek.

-Çocuğa başarı alanları bulmak.